

Posudek bakalářské práce V. Stráský: „Etické hodnoty pluralismu“

Označení „postmoderna“ a „pluralismus“ jsou dodnes v běžném veřejném mínění, ale i v mínění mnoha zástupců kulturního a akademického světa často spojována s představou nezávazné libovůle a hodnotové lhostejnosti či s proslulým výrokem „Bůh je mrtev, vše je dovoleno!“. Třebaže jisté tendence některých kulturních a filosofických proudů, které bývají obvykle označovány jako postmoderní, skutečně vyznívají v duchu zmíněné představy nezávazné libovůle a hodnotové lhostejnosti, bylo by zcela chybné podsouvat tuto představu postmoderní filosofii a kultuře jako celku. Nejvlivnější teoretikové tzv. postmoderní filosofie, jakými jsou např. J. F. Lyotard či W. Welsch, se vždy snažili ukázat, že nejvlivnější motivace postmoderní filosofie je vposledku etická a že pluralismus je třeba chápat jako etickou a politickou hodnotu par excellence. Představení právě této myšlenkové linie a její argumentace, která je dle mého názoru v českém kulturním prostředí stále zanedbávána, je cílem bakalářské práce V. Stráského „Etické hodnoty pluralismu“.

Autor v předkládané práci postupuje pomocí čtyř hlavních kroků (kap. 1-4). V prvním se pokouší o charakteristiku „postmoderní situace“, a to zejména ve vztahu k proměněným západní společnosti a jejich základních představ. Druhý krok práce představuje pokus o vymezení pluralismu jako etické hodnoty a o vytyčení specifické pluralistické normativity. Třetí krok ilustruje předchozí úvahy pomocí aplikace na dva konkrétní příklady – kulturní pluralita a demokracie. V posledním, čtvrtém kroku se autor práce pokouší nastínit podstatnou souvislost pluralismu a svobody, a to především ve smyslu specifické podmíněnosti svobody pluralitní situací.

Základní metodou předkládané práce je syntéza použité literatury, což plně odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci. Autor čerpá především z prací J. F. Lyotarda, W. Welsche, Z. Baumana a V. Bělohradského. Je třeba zdůraznit, že použité texty zejména z pera dvou prvně jmenovaných autorů se řadí mezi značně obtížné filosofické texty. Za jednu z hlavních předností práce proto považuji to, že autor pracuje přímo s těmito primárními texty a že prokazuje schopnost porozumět jim a samostatně s nimi zacházet. Po formální stránce shledávám předkládanou práci rovněž jako plně vyhovující. Autor si jasně vytyčuje cíl práce, tohoto cíle se mu daří v průběhu textu dosáhnout a v závěru pak své poznatky srozumitelně shrnuje. Jazyková i stylistická úroveň textu je dle mého názoru velmi dobrá.

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji předkládanou bakalářskou práci V. Stráského k obhajobě a navrhuji klasifikaci *v ý b o r n á*.

Mgr. Petr Urban, Ph.D.
V Bednárci, 26.5.2009